

[Justitsministeren.]

dele. Det berører nemlig dels spørgsmålet om betingelserne for adgang til svangerskabsafbrydelse, dels spørgsmålet, som man jo også kort har diskuteret under det foregående lovforslag, om vejledning om svangerskabsforebyggende midler.

Jeg skal være den første til at indrømme, at der er en sammenhæng mellem de to ting, og det fremhævede jeg allerede under debatten om den gældende lov. Til gengæld må jeg sige, at den retlige regulering af vejledningsproblemerne efter min mening ikke hører hjemme i svangerskabsloven, men derimod i svangerskabshygiejneloven under indenrigsministeriets ressort, og derfor skal jeg efter aftale med indenrigs- og socialministeren undlade at kommentere denne del af lovforslaget yderligere.

Den gældende svangerskabslov trådte i kraft den 1. oktober 1973 efter en meget indgående debat her i salen og i retsudvalget. Meningerne om loven var stærkt delte, og loven blev vedtaget med 95 stemmer mod 56, mens 17 af tingets medlemmer undlod at stemme. Selv stemte jeg imod, og så vidt jeg erindrer, stemte ingen af venstres gruppes daværende medlemmer af tinget for lovforslaget. Man kunne måske derfor forvente, at regeringen ville kunne tilslutte sig det nu fremsatte lovforslag. Dette er ikke tilfældet. Det er klart, at når man har været imod et lovforslag og kort tid efter danner regering, må man tage op til overvejelse, om man skal søge loven ændret. Disse overvejelser er mundet ud i, at vi ikke vil tage initiativ hertil.

Loven har kun været i kraft i ét år. Det er alt for tidligt at drage endelige konklusioner om dens virkninger. Vi er fuldt opmærksomme på, at det kan være vanskeligt for nogle at administrere den frihed, som loven gav. Vi er også opmærksomme på, at der rundt omkring på vore gynækologiske afdelinger kan opstå arbejdsmæssige vanskeligheder. Når og hvis vi får tilstrækkeligt erfaringsmateriale til at underbygge den antagelse, at loven bør justeres, vil vi gerne være med til at drøfte dette.

Specielt om det foreliggende lovforslag fra kristeligt folkepartis side vil jeg gerne sige, at det forekommer mig overordentlig betænkeligt, hvis retsstillingen på dette område skulle underkastes så voldsomme

svingninger, som en gennemførelse af forslaget ville betyde.

Jeg må i denne forbindelse gøre opmærksom på, at forslaget ikke betyder tilbagemunden til den tidligere gældende lov, men at vi nok skal helt tilbage til tiden før loven af 1956 for at finde så restriktive regler, og specielt støder det mig, at der tilsyneladende slet ikke er mulighed for at tage kvindens sociale situation i betragtning. Jeg tror ikke, man vil kunne finde forståelse i befolkningen for et sådant skridt.

Jeg kan således ikke anbefale dette lovforslag, men jeg er naturligvis villig til i det omfang, det er muligt, at give de oplysninger, udvalget måtte ønske i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Om lovforslagets § 8, der går ud på, at vejledning i anvendelse af svangerskabsforebyggende midler hos den praktiserende læge skal ligestilles med hensyn til betaling og refusion med anden form for lægelig bistand, vil jeg gerne minde om, hvad vi allerede her i dag har været inde på i forbindelse med forslaget om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp. Det er min opfattelse, at den endelige stillingtagen til spørgsmålet om, hvorvidt det offentlige skal yde befolkningen gratis konsultation og receptudskrivning hos de praktiserende læger, når man henvender sig i svangerskabsforebyggende øjemed, i meget væsentlig grad må bero på, hvad dette kommer til at koste det offentlige. Men når dette er sagt, må jeg også tilføje, at den praktiske løsning af dette spørgsmål, der jo under alle omstændigheder forudsætter en overenskomst mellem det offentlige og lægerne, ikke bør fremtvinges ved en lovbestemmelse i svangerskabsafbrydelsesloven, men snarere bør ske inden for rammerne af den offentlige sygesikring.

Som jeg omtalte under fremsættelsen af forslaget om ændring af lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, er jeg da også parat til at tage dette spørgsmål med på listen over de ting, der skal tages op, når en fornyelse af de nuværende overenskomster bliver aktuel, og jeg er selvfølgelig også parat til, hvis det ønskes, at drøfte spørgsmålet nærmere under udvalgsbehandlingen.

Når det i bemærkningerne til lovforsla-